

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

Î N C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Topală Cristina împotriva lui Topală Serghei

(încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, eliberarea permisiunii de a
perfecta actele copilului minor fără acordul tatălui și eliberarea permisiunii de a ieși
din țară cu copilul minor fără acordul tatălui)

împotriva deciziei din 23 octombrie 2025 a Curții de Apel Nord

(Dosarul nr. 2ra-253/26

NR. PIGD 2-23178255-01-2ra-24032026)

Recurs declarat inadmisibil. Reluarea argumentelor din apel, fără a evidenția o eroare vădit nerezonabilă în aprecierea probelor, nu poate fundamenta admisibilitatea recursului, acesta fiind limitat la un control de legalitate, iar nu la o reexaminare a situației de fapt.
--

Judecătoria Edineț, sediul Dondușeni (jud. L. Țurcan)
Curtea de Apel Nord (jud. R. Holban, S. Ghercavii, M. Sajin)

19 august 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de avocatul Lozovscaia Tatiana, în interesele Topală Cristinei,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Elena Croitor,

Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 8 decembrie 2023, Topală Cristina a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Topală Serghei cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, permisiunea ieșirii din țară până la atingerea majoratului de către copil și posibilitatea perfectării actelor fără acordul tatălui.

2. În motivarea acțiunii, a indicat că a fost căsătorită cu Topală Serghei, căsătorie desfăcută la XXX XXX, din care s-a născut, la XXX XXX, copilul XXX XXX.

3. A susținut că părțile locuiesc separat de mai mult timp, iar copilul minor se află în grija și întreținerea sa.

4. Totodată, Topală Serghei execută o pedeapsă privativă de libertate, pe un termen de 10 ani, în Penitenciarul Soroca, nu manifestă interes față de copil și nu contribuie la întreținerea acestuia.

5. A menționat că încercările de soluționare amiabilă a chestiunilor privind întreținerea copilului, perfectarea actelor acestuia și acordul pentru ieșirea din Republica Moldova nu au avut rezultat, Topală Serghei refuzând să coopereze.

6. În aceste condiții, a solicitat încasarea de la Topală Serghei a pensiei de întreținere pentru copilul minor în sumă bănească fixă de 2 000 de lei lunar, invocând necesitatea acoperirii cheltuielilor aferente alimentației, locuinței, îmbrăcăminte, instruirii și asistenței medicale, precum și asigurării unui nivel de trai corespunzător dezvoltării copilului.

7. În susținerea acestei pretenții, a invocat prevederile art. 74, 76 și 98 alin. (2) din Codul familiei, art. 18 alin. (1) din Legea privind drepturile copilului, precum și art. 18 alin. (1) și art. 27 alin. (2) din Convenția cu privire la drepturile copilului, subliniind obligația ambilor părinți de a contribui la întreținerea și dezvoltarea copilului, cu prioritatea interesului superior al acestuia.

8. De asemenea, a făcut referire la datele Biroului Național de Statistică privind minimul de existență pentru copii, considerând că suma de 2 000 de lei lunar este proporțională necesităților copilului și obligației ambilor părinți de a participa la întreținerea acestuia.

9. Totodată, reclamanta a solicitat să-i fie permisă perfectarea actelor copilului minor XXX XXX și ieșirea acestuia din Republica Moldova, împreună cu mama, fără acordul tatălui, până la atingerea majoratului.

10. A motivat că deplasările peste hotare sunt necesare pentru odihna, dezvoltarea și acumularea de experiențe de către copil, iar situația părântului, care execută o pedeapsă privativă de libertate și refuză să coopereze, creează dificultăți obiective în obținerea acordului acestuia.

11. În consecință, a considerat că admiterea pretenției privind perfectarea actelor și ieșirea copilului din țară fără acordul tatălui corespunde interesului superior al minorului și este necesară pentru înlăturarea impedimentelor legate de deplasarea acestuia peste hotarele Republicii Moldova.

12. La 15 februarie 2024, Topală Serghei, reprezentat de avocata Mititiuc Victoria, a depus referință la cererea de chemare în judecată, prin care a comunicat că nu recunoaște acțiunea înaintată solicitând respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

13. La 23 aprilie 2024, reprezentanta reclamantei, avocata Lozovscaia Tatiana, a depus o cerere de micșorare a pretențiilor, solicitând admiterea acțiunii în partea privind permiterea perfectării actelor copilului minor și a ieșirii acestuia din Republica Moldova, fără acordul tatălui.

14. Prin încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni din 24 aprilie 2024, s-a admis renunțarea reclamantei la pretenția privind încasarea de la Topală Serghei a pensiei de întreținere a copilului minor și s-a dispus încetarea procesului în această parte.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

15. Prin hotărârea Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni din 24 aprilie 2024 s-a respins, ca neîntemeiată, cererea de chemare în judecată depusă de Topală Cristina împotriva lui Topală Serghei privind permiterea ieșirii din țară a copilului minor până la atingerea majoratului și perfectarea actelor acestuia fără acordul tatălui.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

16. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 24 aprilie 2024, avocatul Lozovscaia Tatiana, în interesele Topală Cristinei a depus apel împotriva hotărârii Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni din 24 aprilie 2024, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

17. În argumentarea apelului, a susținut că hotărârea primei instanțe este neîntemeiată și contrară interesului superior al copilului minor.

18. A menționat că copilul minor XXX XXX, locuiește împreună cu mama sa, în timp ce tatăl, Topală Serghei, execută o pedeapsă privativă de libertate de 10 ani în Penitenciarul Soroca, urmând să fie eliberat în anul 2029.

19. Astfel, Topală Serghei refuză să coopereze cu mama copilului în vederea perfectării actelor și acordării consimțământului pentru ieșirea minorului din Republica Moldova.

20. A relevat că refuzul tatălui nu poate avea drept consecință limitarea, pe durata executării pedepsei acestuia, a posibilităților copilului de a călători, de a beneficia de odihnă și de condiții necesare dezvoltării sale.

21. Prin urmare, situația juridică a tatălui nu poate constitui un impediment pentru exercitarea drepturilor și protejarea intereselor copilului.

22. A reiterat că scopul acțiunii îl constituie posibilitatea mamei de a perfectă actele copilului și de a călători împreună cu acesta peste hotarele Republicii Moldova, fără a urmări restrângerea drepturilor părintești ale tatălui ori împiedicarea comunicării acestuia cu minorul.

23. De asemenea, a invocat că părțile sunt divorțate din XXX XXX și locuiesc separat, iar încercările reclamantei de a soluționa amiabil chestiunile referitoare la copil nu au avut rezultat.

24. Cu referire la interesul superior al minorului, a invocat prevederile Legii privind drepturile copilului și ale Convenției cu privire la drepturile copilului, potrivit cărora ambii părinți poartă răspunderea pentru creșterea și dezvoltarea copilului, iar în toate deciziile care îl privesc trebuie să prevaleze interesul superior al acestuia.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

25. Prin decizia din 23 octombrie 2025, Curtea de Apel Nord a respins apelul declarat de Topală Cristina și a menținut hotărârea Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni din 24 aprilie 2024, pronunțată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Topală Cristina împotriva lui Topală Serghei privind încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, permiterea perfectării actelor copilului minor fără acordul tatălui și permiterea ieșirii acestuia din țară fără acordul tatălui.

26. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, potrivit art. 1 alin. (2) din Legea nr. 269/1994 cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova, minorul poate ieși din țară însoțit de unul dintre reprezentanții săi legali, fără a fi necesar acordul celuilalt părinte.

27. De asemenea, cadrul normativ privind eliberarea actelor de identitate permite perfectarea pașaportului minorului la cererea unuia dintre reprezentanții legali, astfel încât detenția tatălui și refuzul acestuia nu constituie, prin ele însele, impedimente pentru ieșirea temporară din țară sau perfectarea pașaportului copilului.

28. Totodată, instanța de apel a relevat că acordul ambilor părinți este necesar atunci când minorul urmează să-și stabilească domiciliul în străinătate, iar dezacordul unuia dintre părinți asupra acestei chestiuni poate fi contestat în instanța de judecată.

29. În speță însă, Topală Cristina nu a solicitat stabilirea domiciliului copilului minor în străinătate și nici soluționarea unui dezacord al părinților cu privire la stabilirea domiciliului acestuia peste hotarele țării.

30. Instanța a mai constatat că, din declarațiile lui Topală Serghei din 29 noiembrie 2023 și 13 iunie 2025, rezulta că refuzul acestuia privea, perfectarea actelor românești ale copilului și plecarea acestuia peste hotare.

31. Or, asemenea circumstanțe nu corespundeau obiectului și temeiului acțiunii formulate, reclamanta solicitând, în termeni generali, autorizarea perfectării actelor și a ieșirii copilului din țară fără acordul tatălui până la atingerea majoratului.

32. În consecință, instanța de apel a considerat că nu există temei pentru acordarea unei asemenea autorizări judiciare generale și a menținut soluția de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

33. La 24 martie 2026, avocatul Lozovscaia Tatiana, în interesele Topală Cristinei, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Nord din 23 octombrie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii privind perfectarea actelor copilului minor și permiterea ieșirii acestuia din țară fără acordul tatălui.

34. În esență, prin cererea de recurs, a invocat că instanțele inferioare au soluționat cauza fără a acorda o apreciere corespunzătoare interesului superior al copilului minor și consecințelor concrete pe care refuzul tatălui le produce asupra exercitării drepturilor acestuia.

35. A susținut că Topală Serghei, fiind condamnat la 10 ani de închisoare și urmând să fie eliberat în anul 2029, refuză să-și exprime acordul pentru perfectarea actelor și plecarea copilului peste hotarele Republicii Moldova, situație care, nu poate determina restrângerea drepturilor minorului pe întreaga perioadă a detenției tatălui.

36. A menționat că scopul urmărit de mamă constă în perfectarea actelor copilului și în posibilitatea de a călători împreună cu acesta, fără a urmări limitarea drepturilor părintești ale tatălui sau împiedicarea comunicării acestuia cu minorul.

37. Astfel, refuzul tatălui nu poate prevala asupra intereselor copilului și nu poate lipsi minorul de posibilitatea de a beneficia de condiții normale de viață, odihnă, sănătate și dezvoltare.

38. De asemenea, a reiterat că părțile sunt divorțate din XXX XXX, iar încercările de soluționare amiabilă a problemelor referitoare la copil și la perfectarea actelor acestuia nu au avut rezultat.

39. A afirmat că minorul XXX XXX locuiește cu mama sa, în timp ce tatăl se află în detenție și nu manifestă interes și nu contribuie la întreținerea copilului.

40. Totodată, a criticat soluțiile instanțelor inferioare și prin prisma principiului interesului superior al copilului, invocând art. 3, 9, 18 și 27 din Convenția cu privire la drepturile copilului.

41. A susținut că orice măsură referitoare la minor trebuie apreciată prioritar din perspectiva intereselor acestuia, iar responsabilitatea pentru creșterea și dezvoltarea copilului revine ambilor părinți, exercitarea drepturilor părintești neputând prejudicia dezvoltarea fizică, mentală și socială a minorului.

42. Totodată, a invocat dreptul la libera circulație garantat de art. 27 din Constituție, egalitatea drepturilor și obligațiilor părinților față de copil, prevăzută de art. 58 din Codul familiei, precum și regula potrivit căreia drepturile părintești nu pot fi exercitate contrar intereselor copilului.

43. În această ordine de idei, a susținut că dezacordul tatălui trebuia examinat nu exclusiv prin prisma prerogativelor sale părintești, ci în raport cu efectele concrete ale refuzului asupra drepturilor și intereselor minorului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

44. Articolul 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

45. Articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

46. Articolul 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

47. Articolul 433 alin. (1), lit. f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

48. Articolul 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

49. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, completul de judecată menționează că Curtea de Apel Nord a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 23 octombrie 2025 (f.d. 181, Vol. I). Decizia motivată a instanței de apel a fost comunicată reprezentantului recurente la 2 februarie 2026 (f.d. 208, Vol. I). În aceste condiții, recursul

declarat de avocatul Lozovskaia Tatiana, în interesele Topală Cristinei, la 24 martie 2026, se consideră depus în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

50. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

51. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

52. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

53. În speță, examinând criticile formulate prin prisma art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată constată că recurenta nu indică și nu argumentează niciunul dintre temeiurile de recurs prevăzute de această normă, ci reiterează, în esență, poziția susținută în fața instanțelor inferioare și își exprimă dezacordul cu soluțiile adoptate, prin raportare la mai multe norme de drept material.

54. Or, simpla invocare a principiului interesului superior al copilului, a dreptului la libera circulație și a normelor care consacră responsabilitatea comună a părinților nu este suficientă pentru a demonstra existența unui temei de recurs în sensul art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

55. La caz, recurenta urma să identifice eroarea de drept imputată instanței de apel și să argumenteze în ce mod aceasta se încadrează în unul dintre cazurile expres prevăzute de norma menționată.

56. Completul de judecată atestă că argumentele recurenteii potrivit cărora detenția tatălui și refuzul acestuia ar împiedica exercitarea drepturilor copilului nu combat raționamentul determinant al instanței de apel.

57. Aceasta a constatat că, potrivit art. 1 alin. (2) din Legea nr. 269/1994 cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova, minorul poate ieși temporar din țară însoțit de unul dintre reprezentanții săi legali, fără acordul celuilalt părinte, iar perfectarea pașaportului Republicii Moldova nu presupune, în circumstanțele reținute, obținerea unei autorizări judiciare generale în locul acordului tatălui.

58. Prin urmare, criticile recurenteii pornesc de la premisa existenței unui impediment juridic pentru ieșirea temporară a copilului din Republica Moldova, însă nu explică în ce constă acest impediment în raport cu cadrul normativ aplicat de instanța de apel.

59. Or, faptul că Topală Serghei se află în detenție și refuză să coopereze nu este, prin el însuși, de natură să demonstreze caracterul arbitrar al deciziei contestate, în condițiile în

care instanța de apel a examinat aceste circumstanțe și a explicat de ce ele nu justifică acordarea permisiunii solicitate în forma generală formulată de reclamantă.

60. Mai mult, instanța de apel a delimitat ieșirea temporară a minorului din Republica Moldova de stabilirea domiciliului acestuia în străinătate.

61. Pentru cea din urmă situație, art. 1 alin. (4) din Legea nr. 269/1994 impune consimțământul ambilor părinți, iar dezacordul poate constitui obiectul controlului judecătoresc.

62. În speță însă, Topală Cristina nu a solicitat stabilirea domiciliului copilului în străinătate și nici soluționarea unui asemenea dezacord, solicitând o permisiune generală de ieșire din țară până la atingerea majoratului.

63. În același sens, în jurisprudența Curții Supreme de Justiție s-a făcut distincție între ieșirea minorului din Republica Moldova și perfectarea actelor de identitate ale unui alt stat.

64. Astfel, în cauza Dorina Jitaru (Harcenco) împotriva lui Victor Harcenco, dosarul nr. 2ra-487/23, Curtea Supremă de Justiție, prin decizia din 12 august 2025, a reținut că art. 1 alin. (2) din Legea nr. 269/1994 reglementează ieșirea și intrarea minorilor în Republica Moldova, însă nu poate constitui temei pentru autorizarea perfectării actelor de identitate românești, această procedură fiind guvernată de cadrul normativ al statului emitent.

65. Curtea Supremă de Justiție a subliniat în cauza menționată că perfectarea actelor de identitate ale altui stat ține de competența autorităților statului respectiv, instanța națională neputând substitui autoritățile străine competente.

66. Totodată, s-a reținut că asemenea circumstanțe nu pot fi calificate, prin ele însele, drept o îngrădire a dreptului la libera circulație sau drept o atingere adusă interesului superior al copilului.

67. O abordare similară se regăsește și în cauza Chirlan Ecaterina împotriva lui Chirlan Viorel, dosarul nr. 2ra-5/16, în care Curtea Supremă de Justiție a delimitat permisiunea de ieșire a copilului din Republica Moldova de autorizarea perfectării actelor de identitate românești.

68. Curtea a reținut că procedura de eliberare a actelor de identitate românești este reglementată de legislația României, iar instanța judecătorească din Republica Moldova nu poate substitui autoritățile competente ale unui alt stat și nici dispune acestora eliberarea unor asemenea acte.

69. Prin urmare, nici referirea recurente la interesul superior al copilului nu este susceptibilă, în circumstanțele cauzei, să infirme raționamentul instanței de apel.

70. Completul de judecată reține că acest principiu constituie un criteriu primordial în soluționarea litigiilor privind copiii, însă aplicarea sa nu poate avea drept efect înlăturarea condițiilor și procedurilor stabilite de lege ori extinderea competenței instanței asupra unor raporturi care țin de competența autorităților unui alt stat.

71. De altfel, jurisprudența Curții Supreme de Justiție confirmă că aprecierea interesului superior al copilului trebuie realizată în raport cu obiectul concret al litigiului și cu efectele juridice ale măsurii solicitate, iar nu în abstract.

72. În cauza Jitaru (Harcenco), Curtea a reiterat importanța interesului superior al copilului, însă a considerat că acesta nu justifică, prin sine, autorizarea de către instanțele Republicii Moldova a perfectării actelor de identitate românești.

73. În acest context, argumentele privind detenția lui Topală Serghei, lipsa contribuției acestuia la întreținerea copilului, necesitatea călătoriilor în scop de odihnă și dezvoltare, precum și refuzul său de a coopera reprezintă, în esență, circumstanțe de fapt deja invocate și examinate de instanțele inferioare.

74. Recurenta nu demonstrează însă că aprecierea acestor circumstanțe ar fi vădit nerezonabilă sau că decizia instanței de apel ar fi arbitrară în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

75. Completul de judecată reiterează că recursul nu constituie o cale de atac prin care partea poate obține o nouă examinare a cauzei numai pentru motivul că nu este de acord cu aprecierea instanțelor inferioare.

76. Controlul exercitat de Curtea Supremă de Justiție este unul de legalitate, iar reiterarea argumentelor din apel, fără identificarea unei erori care să se încadreze în art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, nu justifică admiterea recursului.

77. În consecință, Completul de judecată constată că motivele invocate nu relevă existența unei probleme de drept care să necesite intervenția Curții Supreme de Justiție și nici caracterul arbitrar al deciziei contestate sau o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, ci exprimă dezacordul recurente cu concluziile instanțelor inferioare și urmăresc, în substanță, o nouă examinare a circumstanțelor cauzei.

78. În aceste condiții, Curtea Supremă de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Lozovskaia Tatiana, în interesele Topală Cristinei este vădit neîntemeiat și, prin urmare, inadmisibil, criticile formulate nefiind de natură să justifice intervenția instanței de recurs asupra deciziei contestate.

79. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Lozovscaia Tatiana, în interesele Topală Cristinei.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

/semnătură/

Stela Procopciuc

Judecători

/semnătură/

Elena Croitor

/semnătură/

Ion Munteanu